

Ústav autorského práva, práv průmyslových a práva soutěžního PRÁVNICKÉ FAKULTY UNIVERZITY KARLOVY V PRAZE

116 40 Praha 1, nám. Curieových 7, telefon (+420) 221 005 111

Institute of Copyright, Industrial
Property Rights and Competition Law
of the Law Faculty
of Charles University

Institut für Urheberrecht,
gewerbliche Schutzrechte
und Wettbewerbsrecht
der Karls-Universität

POSUDEK OPONENTA

Disertační práce

Právní ochrana uměleckého výkonu Legal protection of Artistic Performance

Doktorand: Mgr. Mgr. Rudolf Leška, LL.M.

Školitel: Prof. JUDr. Jan Kříž, dr. iur. h. c., CSc.

Oponent: JUDr. Tomáš Dobřichovský, Ph.D.

V úvodu posudku bych rád zmínil, že předkládaná disertační práce je výjimečná nejen svým rozsahem, ale i co do kvality, množství pramenů a jejich zpracování.

Téma práce „Právní ochrana uměleckého výkonu“ je pro zpracování formou disertace velmi vhodné, neboť vzhledem ke své šíři poskytuje dostatečný prostor pro vědeckou práci a zároveň je dostatečně aktuální a doposud málo zpracovávané. Domnívám se, že komplexní zpracování tohoto tématu bude nejen odbornou, ale i laickou praxí přivítáno jako významná pomůcka při aplikaci platných zákonných norem.

Práce je přehledně členěna do jedenácti samostatných oddílů, přičemž systematika kapitol a podkapitol má čitelnou logickou strukturu, jakož i jednoznačnou provázanost s předkládaným textem. Celkově čítá práce 180 stran čistého textu, čímž splňuje rozsahové nároky kladené na obdobný druh prací.

Volený jazyk je zcela adekvátní disertační vědecké práci, přitom je stylisticky vyvážený a poměrně čtivý. Práce je prostá písarských chyb a disponuje precizním poznámkovým aparátem, který text samý vhodně doplňuje a zpřehledňuje.

Co se pramenů týká, autor předkládá komplexní bibliografický přehled dostupných materiálů, a to nejen národních, ale i mezinárodních a komunitárních. Pouze výčet literatury, judikatury, mezinárodních smluv jakož i právních předpisů samý čítá 16 stran a je jednoznačným průkazem hloubky a rozsahu studia, které sepsání práce samé předcházelo.

Mezi vědeckými metodami, které jsou při práci využívány, převládá metoda komparatistická, doplněna je pak metodou historickou a popisnou. Autor prokazuje schopnost rozsáhlé analýzy a následné syntézy obrovského množství dat, jakož i schopnost vyvozovat z předchozího logické závěry a obecnější principy.

Co se obsahu samotného týká, rád bych na tomto místě uvedl, že práce prezentuje komplexní vhled do problematiky uplatňování práv výkonných umělců, tedy do oblasti, která je i na poli autorskoprávním často opomíjena a nedostatečně vykládána. Pro lepší vhled do dané problematiky provádí autor v úvodu práce rozsáhlý historicko-filosofický exkurs, který je pro pochopení současného stavu věcí nezbytným. Od historického úvodu autor přechází k zařazení práva výkonných umělců do systematiky národní legislativy, přičemž správně systematicky postupuje od obecnějšího ke konkrétnějšímu, tedy od Listiny základních práv a svobod až k Autorskému zákonu, ve kterém je ochrana výkonů výkonných umělců zakotvena. Poměrně velký prostor je pak věnován poměru práva pracovního a práva výkonných umělců (podkapitola V.6.), kde autor prokazuje nejen hluboké znalosti zákonných norem, ale i schopnost jejich aplikace v praxi, jakož i detailní znalost zkoumaných problémů z pohledu výkonných umělců. Znalost praktických problémů fungování ochrany výkonů výkonných umělců je pak jakýmsi společným rysem celé práce, což s sebou nese i výše zmiňovaný přínos nejen pro odbornou, ale i pro poučenou laickou veřejnost.

Za nejprínosnější část pak považuji kapitolu VI, kde autor detailně analyzuje předmět práva umělecko-interpretčního, přičemž neopomíjí ani práva artistů ani problematiku vztahu autorského díla a uměleckého výkonu. Právě zde pak autor prokazuje své schopnosti aplikovat zákonné předpisy do praxe a definici

výkonného umělce, která není tak jednoznačná, jak by se na první pohled mohlo jevit, rozebrat jak z pohledu logického, tak i slovního, což je pro výslednou aplikaci bezesporu nezbytné.

V podkapitole VIII. se autor věnuje obsahu práva umělecko-interpretálního, přičemž klade důraz na práva osobnostní. Právě existence těchto práv zařazuje práva výkonných umělců do kategorie práv příbuzných autorskému právu, kam oproti tomu nespádají například práva vysílatelů, či výrobců zvukových nebo zvukově-obrazových záznamů, což zůstává často chybně vykládáno i odbornou praxí.

Práce v jednotlivostech i celku splňuje nároky kladené na obdobný druh prací a jako takovou ji doporučuji k ústní obhajobě, v průběhu které se doporučuji zaměřit na současné legislativní návrhy Evropské komise v oblasti autorského práva z pohledu výkonných umělců, jakož i na nedávné prodloužení doby ochrany u vybraných uměleckých výkonů.

V Praze dne 30.11. 2016

JUDr. Tomáš Dobřichovský, Ph.D.